

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 3 decembrie – 9 decembrie 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

SFÂNTUL NICOLAE

Miercuri, 06 Decembrie, 2017, ora 11,00 Sf Liturghie

HRAMUL CATEDRALEI SF NICOLAE ORADEA — PROGRAM

Martți, 5 decembrie

Ora 16:00 – Paraclisul Maicii Domnului

Ora 17:00 – Sfânta Liturghie

Ora 18:00 – Acatistul Sfântului Ierarh Nicolae

Ora 18:45 – Vecernia Mare cu Litie, Procesiune cu Sfintele Moaște ale Sfântului Ierarh Nicolae

Ora 20:00 – Sfântul Maslu

Miercuri, 6 decembrie

Ora 08:00 – Sfânta Liturghie

Ora 09:30 – Utrenia

Ora 10:00 – Sfânta Liturghie Arhierească

Ora 16:00 – Sfântul Rozar

Ora 17:00 – Sfânta Liturghie

Vă așteptăm cu drag!

Pr paroh: Ovidiu Duma

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Roșu Zoe Anda, Muntean Carla Ema, Radu Eugen, Iancu Viorel** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

leșind din mulțime

În parabola samarineanului milostiv pe care am ascultat-o acum câteva duminici vedeam un om rămas la marginea drumului, aproape mort, nu departe de Ierihon. Ierihonul re apare în evanghelia de astăzi și un orb este și el tot la margine de drum, cerșind. Cerșește mila de la oameni, și foarte probabil mulți trec pe lângă el fără să-l observe chiar dacă nu sunt orbi, fără să-l audă chiar dacă nu sunt surzi, la fel ca preotul sau levitul sau, de ce să nu recunoaștem, ca și noi de multe ori. Din fericire pentru el, același Samarinean milostiv trece pe cale. Este singurul căruia îi pasă cu adevărat de el, căruia îi pasă cu adevărat de noi. Pentru mulțime, orbul nu face decât gălăgie și de aceea îl ceartă. Isus este în schimb capabil să audă dincolo de orice gălăgie, glasul inimii.

Dacă Mântuitorul aude dincolo de zgomotul mulțimii, și orbului, și nouă, ne cere să facem la fel. A ieși din mulțime, a stabili o relație personală cu Isus, este condiția esențială pentru un creștin. Până la un moment dat suntem cu toții parte a mulțimii care îl însoțește pe Isus dintr-un entuziasm spontan sau din curiozitate, încercând să vadă lucruri extraordinare, miracole, vindecări. Există însă un timp în care trebuie să ieșim dacă vrem să-l întâlnim și să ne atingem de Dumnezeu precum femeia cu scurgere de sânge sau precum orbul de astăzi. Și nouă ni se cere să ne ridicăm de la marginea drumului și din obișnuințele noastre, să aruncăm hainele vechi și împreună cu ele toate falsele identități pe care lumea ni le-a aruncat în spate sau pe care noi înșine le-am adoptat.

Ceea ce pare doar gălăgie, devine în acest moment un dialog personal cu Isus, în care noi ne recunoaștem orbirile și cerem ajutor și îndurare. Ar merita să ne întrebăm cu toții unde suntem astăzi? Câți metri ne despart de Dumnezeu? Cât de puternic și cât de insistent este glasul rugăciunii noastre? Oare dacă Isus ne-ar întreba chiar acum: “ce dorești să-ți fac?” am ști ce să cerem, am ști bolile și nevoile noastre?

Un Prunc se naște în Betleem și toate aceste duminici cu evangheliile lor ne pregătesc pentru această întâlnire. Fiul lui Dumnezeu are cu El, lumina, pacea și bucuria la care atât de mult râvnim. Până la sfârșitul vieții, an de an, sărbătoarea Nașterii Domnului încearcă să ne învețe să ne apropiem de Ieslea Sfântă cu “frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoaste” în așa fel încât atunci când luminile acestei lumi vor păli, iar Isus ne va întreba “ce voiești să-ți fac?”, să putem să-i spunem: “Doamne, vreau să te văd!”